מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלי <mark>נ</mark> ג ז"ל בן ש <mark>למח זל</mark> מן ושושנה נעמי הי"ו	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע
	82	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	שמות
		17:42	17:40	17:38	16:38	16:40	16:23	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

פעם אחת נסע רבי יעקב אבוחצירא זצ"ל מעירו תאפילאלת במרוקו לעיירה סכורה. תמיד היה איתו תיק עם טלית, תפילין, חידושי התורה שכתב וכסף לדרך .כשהתארח שם אירע ונגנב לו התיק. המארח הצטער מאוד ואמר שינסה לגייס כסף לרב אך מה יהיה על חידושיו?! הרב היה נינוח ואמר:ב"ה !אני ביקשתי מה' שאם חידושיי אינם אמת אז שיעלמו וכך אכן קרה.. והנה דפיקות בדלת. 4 בחורים בפתח עם התיק של הרב בוכים ומתחננים לרב שימחל להם. שאלם הרב למה גנבו את התיק ומה אירע עמם? הם סיפרו שראו שהתיק מלא וחשבו שיתעשרו אך כשהגיעו מחוץ לעיר לא הצליחו לעבור נחל קטן. .כשנכנסו למים עם התיק המים גאו והם כמעט טבעו וכשנכנסו בלעדיו המים היו רדודים. הרב התנה את סליחתו להם בכך שיחזרו בתשובה. הוא נתן לכל אחד דינר זהב והבטיח שאם ישובו בתשובה, ילמדו תורה ויתנו צדקה יתעשרו ממטבע זה וכך אכן קרה (לע"נ רבי יעקב אבוחצירא והרמב"ם זצ"ל שיום פטירתם היום). אוהב אתכם! שבת שלום (-:

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. **ַכ״א טבת:** לג וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר כִּי שָׁמַע יְהוַה כִּי שְׂנוּאָה אָנֹכִי וַיִּתֶּן לִי גַּם אֶת זֶה וַתִּקְרָא שָׁמוֹ שׁמְעוֹן:

(רבינו בחיי שמות פרק א, פסוק ו

ָרָה שָׁמְעוֹן וְלֵוִי אַחִים כְּלֵי חָמָס מְכֶרֹתֵיהֶם: ו בְּסֹדָם אַל תַּבֹּא נַפְשִׁי בִּקְהַלָּם אַל תַּחַד כְּבֹדִי כִּי בְאַפַּם הַרְגוּ אִישׁ וּבָרָצֹנָם עָקָרוּ שוֹר: ז אַרוּר אַפֶּם כִּי עַז וְעָבָרָתָם כִּי קַשָּׁתָה אֲחַלְקֵם בְּיַעַקֹב וַאֲפִיצֵם בִּישִּׂרָאֵל:

(רבינו בחיי שמות פרק א, פסוק ו)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

ז) ואחר שידענו זה, כבר הגענו להבין חקירה הב' עד סופה בבירור מוחלט. כי חקרנו לדעת מה היא המציאות שאפשר להחליט עליה בבירור, שאינה מצויה ואינה נכללת בעצמותו ית' עד שנאמר שהיא בריאה מחודשת יש מאין. ועתה שידענו בבירור, שמחשבת הבריאה, שהיא בכדי להנות לנבראיו, בראה בהכרח מדת רצון, לקבל ממנו ית' את כל הנועם והטוב הזה שחשב בעדם, הנה הרצון לקבל הזה, ודאי שלא היה כלול בעצמותו ית' מטרם שבראו בנשמות, כי ממי יקבל? הרי שברא דבר מחודש, שאינו בו ית'. ויחד עם זה, מובן על פי מחשבת הבריאה, שלא היה צריך כלל לברוא משהו יותר מהרצון לקבל הזה, שהרי בריאה מחודשת הזו, כבר מספקת לו ית' למלאות כל מחשבת הבריאה שחשב עלינו להנות אותנו. אבל כל המלוי שבמחשבת הבריאה, דהיינו כל מיני הטבות שחשב בעדנו, כבר הן נמשכות בהמשכה ישרה מעצמותו ית' ואין לו ענין לברוא אותן מחדש, בעת שכבר הן נמשכות יש מיש אל הרצון לקבל הגדול שבנשמות. והנה נתברר לנו בהחלט שכל החומר כולו מתחילתו עד סופו, שבבריאה המחודשת, הוא רק "הרצון לקבל". עץ החיים – פירוש הסולם על הזוהר, שמות דף ד' ע"א.

לו) ואלה שמות וגו': ר' אלעזר ור'
יוסי היו הולכים בדרך. בעוד שהיו הולכים אמר ר' אלעזר לר' יוסי, פתח פיך ויאירו דבריך. אמר לו, אם טוב לפני אדוני, שאשאל לו דבר אחד שקשה לי, הנה שמעתי מן המאור

הקדוש, שהיה אומר, ואלה שמות בני ישראל, פירושו, ישראל סבא. הבאים מצרימה פירי שו, כל אלו הצבאות ומחנות מלאכים שהיו יוחדים לגלות עם יעקב, שכתוב, את יעקב. ולפי"ן קשה, מהו דכתיב, איש וביתו באו. הלא במלאכים אינו נוהג בית. אמר לו, ודאי שכן הוא. שהמלאכים באו איש וביתו כי כך למדנו, כל המקבל מאחר נחשב לבית אל הנותן. ונמצא איש וביתו פירושו, נותן ומקבל, הנוהג גם במלאכים.

לז) פתח ר' אלעזר וכו': פר"א ואמר.
ויהי ככלות שלמה לבנות בית ה' ואת בית
המלך וגו', שואל וכי כיון שאמר את בית ה'
מהו בית המלך, ואם תאמר שבשביל שלמה
נאמר בית המלך, אינו כן. אלא בית ה', זהו
בית המקדש, ואת בית המלך זהו קדש
הקדשים.

לח) בית ה' דאיהו וכו': ומפרש דבריו, בית ה', שהוא בית המקדש דהיינו עזרות ולשכות בית האולם והדביר, זהו בית המקדש, דהיינו המלכות ודאי שנקרא בית ה', בית המלך, זהו קדש הקדשים שהוא

פנימי מכל, דהיינו הבינה, שנקראת מלך סתם. מלך זה, אע"פ שהוא מלך עליון הוא נוקבא כלפי נקודה העליונה הסתומה מכל, שהיא וזכמה, ואע"פ שהיא נוקבא, מכל מקום היא זכר שלמטה, שהוא ז"א, כלומר המלד נחשבת תמיד לזכר אל שמדרגה עליונה התחתונה, והתחתונה לנקבה, ועם זה כלפי התחתונה של התחתונה נחשבת גם התוחתונה לזכר. וכו תמיד. וע"כ הכל הוא כעין זה. ועל כז התחתונים דהיינו המלאכים שבאו ענו יעקב למצרים (כנ"ל באות ל"ו.) כתוב בהם איש וביתו באו, אע״פ שאין בית נוהג בהם, כי איש וביתו פירושו, זכר ונקבה, שכל מדרגה עליונה שבהם נחשבת לזכר כלפי התוותונה, וכל מדרגה תחתונה נחשבת לנקבה כלפי עליונה, וזכר כלפי התחתונה שלה.

אביעה חידות מני קדם

ספר שמואל: חידון לפרשת "חנה" (שמואל-א' פרקים א-ג) מקבילה ל-שמות על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. מה עכ^ר בניו שומע עכ^רי הכהן ואומר כהם כא כעשות כן

ה. כיד איזו מזוזה ישב עכי "כשוונה התפכלה כה' "וזכרתני

> ו. מה יעשה ה' כלקרן משיחו וגם יתן עו כמככו

א. מה שמו של אוזד מהגביאים אשר גר ברמתים צופים

> ב. מה ביקשה וזנה מה שראה יראה ועכלה ירוזם

ג. עד מתי נשארה מנה ואוור כך כה' את שמואכ^ר נתנה

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם אפרים, ברוך בני כה', גכות הארץ, דן, הואכ' נא, ויתמהמהו

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה.

קuy.zwerdling@gmail.com:לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת

שבת שלום